(७) तथा आज्यशेषस्य भक्षणमन्त्रमाह। "वयꣳ सोम-व्रते तव। मनस्तनुषु पिप्रतः। प्रजावन्तो अशीमहि" ॥ २ ॥ हे सोम वयं 'व्रते' अस्मिन् कर्म्मणि, वर्त्तमानाः 'मनः', च 'तनुषु' शरीरेषु, 'पिप्रतः' पूरयन्तः, 'प्रजावन्तः' पुत्रपौत्रादि-युक्ताः, 'अशीमहि' हविःशेषं भक्षयामः ॥

(८-१०) अथ ये दक्षिणाग्नौ होममन्त्रास्तानाह। "देवेभ्यः पितृभ्यः स्वाहा। सोम्येभ्यः पितृभ्यः स्वाहा। कव्येभ्यः पितृभ्यः स्वाहा" इति। ये पितरो 'देवाः' दीप्तिमन्तः, ये च 'सोम्याः' सोमार्हाः, 'कव्याः' हविर्भुजः, तेभ्यः सर्व्वेभ्यः 'पितृभ्यः', स्वा-हुतमस्तु ॥

(११-१३) यदुक्तं सूत्रकारेण। तं जघनेन दक्षिणाग्नेः प्रागग्रान् दर्भान् सꣳस्तीर्य्य दधि दधातीति। तत्र मन्त्रत्रयमाह। "देवास इह मादयध्वम्। सोम्यास इह मादयध्वम्। कव्यास इह मादयध्वम्" इति। देवसोम्यकव्यशब्दवाच्याः पूर्व्वोक्तास्त्रिविधाः पितरः 'इह' अस्मिन्नहनि, स्वयं हृष्टा अस्मानपि हर्षयध्वं ॥

(१४) अथोपस्थाने मन्त्रमाह। "अनन्तरिताः पितरः सो-म्याः सोमपीथात्" इति। 'सोम्याः' सोमयोग्याः, 'पितरः', 'सोमपीथात्' सोमपानात्, 'अनन्तरिताः' अन्तरायरहिताः, भवन्तु ॥

(१५) अथ द्वादशाहे दीक्षितेषु समन्वारब्धेषु गार्हपत्ये हो-ममन्त्रमाह। "अपेतु मृत्युरमृतन्न आगन्। वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु। पर्णं वनस्पतेरिव ॥ ४ ॥ अभि नः शी-